

Pan A. podal dne 9.6.2015 k Městskému úřadu v X., kraj Z., který je příslušným stavebním úřadem, žádost o územní souhlas s umístěním nové stavby pro bydlení – vily o celkové zastavěné ploše 205 m², s jedním podzemním podlažím a se třemi nadzemními podlažími. Stavba má být umístěna v obci Y. na pozemku ve vlastnictví pana A., který se nachází na zastavitelné ploše vymezené územním plánem, umístěním stavby nedojde k podstatným změnám poměrů v území a stavba nevyžaduje nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a nepodléhá posuzování vlivů na životní prostředí. Žádost byla úplná a obsahovala všechny zákonem stanovené přílohy. Dne 18.6.2015 vydal stavební úřad usnesení, jímž rozhodl o provedení územního řízení. Po provedení územního řízení vydal stavební úřad územní rozhodnutí o umístění stavby, proti němuž se žádný z účastníků územního řízení neodvolal. Územní rozhodnutí nabylo právní moci dne 14.9.2015.

Pan A. prodal pozemek, na němž má být umístěna uvedená stavba, paní B. Kupní smlouva byla uzavřena dne 30.9.2015 a vlastnické právo k pozemku přešlo na paní B. dne 1.12.2015. Paní B. podala dne 22.12.2015 stavebnímu úřadu žádost o stavební povolení. Žádost byla úplná a obsahovala všechny zákonem stanovené přílohy s výjimkou dokladu prokazujícího vlastnické právo k pozemku. Stavební úřad oznámil zahájení řízení všem osobám, o nichž mu bylo známo, že jsou účastníky řízení (pan C., pan D., paní E. a obec Y.) a nařídil na 26.1.2016 ústní jednání spojené s ohledáním na místě.

Den po konání ústního jednání se na stavební úřad dostavil pan R., který je vlastníkem jednoho z pozemků ve vzdálenějším sousedství, a v podání učiněném ústně do protokolu uvedl, že se rovněž cítí být účastníkem řízení, protože bude dotčen prováděním stavby (zejména prachem vířeným nákladními automobily, které budou vozit materiál na staveniště). Současně požádal úředníka stavebního úřadu, aby mu dal nahlédnout do spisu. Úředník mu sdělil, že sice může tvrdit, že je účastníkem, ale že o jeho účastenství lze pochybovat a že dokud se odpověď na otázku účastenství nevyjasní, nemůže mu jen tak nahlédnutí do spisu umožnit. Otázal se pana R., zda může prokázat nějaký vážný důvod k nahlédnutí. Pan R. bez kloudné odpovědi odešel.

Dne 9.2.2016 vydal stavební úřad usnesení o tom, že pan R. není účastníkem stavebního řízení. Pan R. se proti tomuto usnesení včas odvolal. Stavební úřad bezodkladně předal odvolání spolu s kopií relevantní části spisového materiálu Krajskému úřadu kraje Z.

Stavební úřad poté pokračoval ve stavebním řízení a dne 22.2.2016 vydal paní B. stavební povolení, které bylo posledního z účastníků doručeno o pět dnů později.

Dne 3.3.2016 zaslal pan R. prostřednictvím držitele poštovní licence (Česká pošta, s. p.) stavebnímu úřadu odvolání proti zmíněnému stavebnímu povolení. V odvolání uvedl, že mu samotnému sice rozhodnutí nebylo doručeno, ale že získal jeho kopii od svého známého pana D., jemuž jako účastníkovi stavebního řízení stavební povolení doručeno bylo. Namítal, že stavební povolení nemělo být vydáno, když ještě nebylo pravomocně rozhodnuto o tom, zda je pan R. účastníkem stavebního řízení.

Na odvolání pana R. proti stavebnímu povolení stavební úřad reagoval sdělením, že je považuje za bezpředmětné, protože již rozhodl o tom, že pan R. účastníkem stavebního řízení není. Toto sdělení bylo panu R. doručeno dne 17.3.2016.

Až dne 24.3.2016 bylo panu R. doručeno rozhodnutí Krajského úřadu kraje Z., jímž bylo jeho odvolání proti usnesení o tom, že není účastníkem stavebního řízení, zamítnuto a usnesení potvrzeno. V odůvodnění rozhodnutí o odvolání bylo uvedeno (a podrobně zargumentováno), že dotčení právních poměrů pana R. nedosahuje míry potřebné k tomu, aby byl účastníkem daného stavebního řízení.

Proti uvedenému rozhodnutí Krajského úřadu kraje Z. podal pan R. žalobu k příslušnému krajskému soudu. Žaloba krajskému soudu došla dne 5.4.2016.

Krajský soud žalobu zamítl. Rozsudek byl panu R. doručen dne 18.8.2016.

Proti tomuto rozsudku podal pan R. kasační stížnost, v níž se domáhal jeho zrušení a v níž jako důvod uvedl, že podle jeho názoru rozhodnutí krajského soudu je stíženo vadou řízení, protože trpí nedostatkem důvodů. Kasační stížnost zaslal dne 7.9.2016 prostřednictvím České pošty, s. p. na adresu krajského soudu s tím, že v případě potřeby doloží, že má potřebné vysokoškolské právnické vzdělání, jehož dosáhl v červnu t. r.

OTÁZKY:

1. Postupoval stavební úřad v souladu se zákonem, když namísto udělení územního souhlasu panu A. přikázal věc do územního řízení?
2. Byla paní B. povinna přiložit k žádosti o stavební povolení doklad o svém vlastnickém právu? Svědčilo jí právo z územního rozhodnutí vydaného panu A.?
3. Vyřídil úředník stavebního úřadu v souladu se zákonem požadavek pana R. týkající se nahlédnutí do spisu?
4. Mohl stavební úřad pokračovat v řízení a meritorně rozhodnout o žádosti paní B. o stavební povolení předtím, než bylo pravomocně rozhodnuto o účastenství pana R.?
5. Jakým právním prostředkem, popřípadě za jakých předpokladů se může pan R. bránit proti způsobu vyřízení svého odvolání proti stavebnímu povolení?
6. Byla kasační stížnost pana R. přípustná?
7. Jak má krajský soud postupovat poté, co obdržel kasační stížnost pana R., a jak má být o kasační stížnosti pana R. rozhodnuto?

U odpovědí vázaných na aplikaci právního předpisu je třeba použít přesné citace (předpis, paragraf, odstavec, popř. písmeno)!

ŘEŠENÍ:

ad 1)

Stavební úřad postupoval správně. Stavební záměr pana A. nesplňoval požadavky vyplývající z § 96 odst. 2 se zřetelem na § 104 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. Zamýšlená stavba pro bydlení měla větší než přípustnou celkovou zastavěnou plochu ($200 > 150$) a větší než přípustný počet podlaží ($3 > 2$). Umístění takové stavby proto vyžaduje územní rozhodnutí, jehož alternativou může být veřejnoprávní smlouva. *Pouhý odkaz na § 96 odst. 2 k úplné odpovědi na otázku nestačí!*

ad 2)

- Doklad prokazující vlastnické právo nebyla paní B. povinna předložit, pokud stavební úřad mohl toto právo ověřit v katastru nemovitostí dálkovým přístupem [§ 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona].

- Územní rozhodnutí je správní akt in rem; právo z územního rozhodnutí přechází na právní nástupce (poslední věta § 73 odst. 2 správního řádu). *Lze dodat, že neuplynula lhůta platnosti územního rozhodnutí, nicméně to samo o sobě k odpovědi na otázku nestačí!*

ad 3)

Ze zadání je zřejmé, že o účastenství pana R. existovala pochybnost. Proto měl být (= v době, kdy mu ještě nebylo oznámeno usnesení o účastenství) považován za účastníka řízení (§ 28 odst. 1 správního řádu) a měl ze zákona právo nahlížet do spisu. (§ 38 odst. 1 správního řádu). *Bez odkazu na § 28 odst. 1 správního řádu (v odpovědi na tuto otázku) nelze uznat odpověď ani jako částečně správnou!*

ad 4)

Stavební úřad mohl stavební povolení vydat, protože odvolání proti usnesení o účastenství nemá odkladný účinek (poslední věta § 28 odst. 1; stejný závěr se podává z druhé věty § 76 odst. 5 správního řádu).

ad 5)

Pan R. může podat:

- žádost o opatření proti nečinnosti krajského úřadu coby odvolacího správního orgánu (druhá věta § 80 odst. 3 správního řádu); žádost lze podat cca po 60 dnech od podání odvolání; teprve poté může následovat žaloba proti nečinnosti podle § 79 a násl. soudního řádu správního; uplatnění tohoto právního prostředku vychází z úvahy, že o odvolání nebylo rozhodnuto,

- žalobu proti zásahu městského úřadu coby stavebního úřadu podle § 82 a násl. soudního řádu správního; uplatnění tohoto právního prostředku vychází z úvahy, že zásah spočívá v nepředání věci odvolacímu správnímu orgánu,

- odvolání proti „sdělení“ stavebního úřadu podle § 81 a násl. správního řádu (s ohledem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 100/2010-65), nebo žalobu na určení nicotnosti „sdělení“ podle § 65 a násl. soudního řádu správního; uplatnění těchto právních prostředků vychází z úvahy, že ono sdělení je materiálně vzato rozhodnutím o odvolání vydaným věcně nepříslušným správním orgánem.

Postačí uvést jednu z možností, nutno však konkrétně uvést, proti čemu příslušný právní prostředek směřuje, popřípadě i čeho se jím lze domoci.

Právním prostředkem nejsou ani podněty k zahájení řízení z moci úřední [přezkumné řízení (§ 94 odst. 1, popřípadě s ohledem na § 156 odst. 2 správního řádu), řízení o prohlášení nicotnosti (§ 78 odst. 1 správního řádu)], ani stížnost (§ 175 správního řádu).

ad 6)

Kasační stížnost pana R. byla přípustná. Tvrzeným důvodem byla nepřezkoumatelnost rozhodnutí krajského soudu [§ 103 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního]. Při posuzování přípustnosti je zapotřebí vyjít z § 102 soudního řádu správního, nebo z jeho § 104 a contrario.

Přípustnost/nepřípustnost nesmí být zaměňována s včasností/opožděností!

ad 7)

- Kasační stížnost měla být podána u Nejvyššího správního soudu. (§ 106 odst. 4 SŘS). Krajský soud ji spolu se spisovým materiálem bez zbytečného odkladu předá Nejvyššímu správnímu soudu (§ 106 odst. 5 soudního řádu správního). *Odkaz na § 106 odst. 5 je nutný!*

- Kasační stížnost byla podána po lhůtě (věta první § 106 odst. 2 soudního řádu správního). Nejvyšší správní soud ji odmítne pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního s ohledem na § 120 téhož. *V žádném případě nejde o důvod nepřípustnosti uvedený v § 104 odst. 2 soudního řádu správního!*